

[Ellemann-Jensen]

passende studere nærmere, hvordan man i andre lande på den måde har kaldt megen risikovillig kapital frem. Det er lykkedes i Frankrig, det er lykkedes i Sverige, og derfor ville det være rimeligt, om regeringen prøvede at gå lidt videre i sine bestræbelser end bare med det lovforslag, der ligger her.

Man kunne se på, hvad det egentlig er, der foregår på kapitalmarkedet for øjeblikket. Vi har set en børs III opstå, som rummer nye og spændende muligheder for introduktion af mindre og mellemstore virksomheder på aktiemarkedet. Vi ser kontakter mellem industri, pengeinstitutter, pensionskasser og forsikringsselskaber, som giver håb om, at det vil lykkes at skabe kanaler for kapitaloverførsel uden den centrale fondsdannelse, som mange gerne ser etableret ud fra rent ideologiske bevæggrunde. Vi kan se i udlandet, at det kan lade sig gøre at interessere brede befolkningsgrupper for erhvervsaktiv opsparing. Forhåbentlig er dette lovforslag udtryk for, at der inden for regeringen findes vilje til at arbejde for en sådan ægte form for spredning af ejendomsretten til produktionsapparatet i modsætning til de centrale tvangsfonde, som befolkningen ikke ønsker.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da dette ikke er et spørgsmål om, hvorvidt vi skal have disse investeringsforeninger – det er der jo – skal jeg ikke starte en principiel drøftelse om det, hvilket ellers er meget fristende, men det gode vejr osv. er jo også fristende.

SF mener, at vi selvfølgelig skal have nogle regler for disse foreninger som for alle andre, der har med investering at gøre, banker, sparekasser, forsikringsselskaber osv. Dem vil der efter forslaget blive ført tilsyn med og stillet krav om passende kapital og sikkerhed for investorerne. Alt det kan vi ikke have noget imod, tværtimod. Men der er en lang række detaljer, vi godt vil have afklaret. Jeg skal ikke gentage dem, nogle af dem har hr. Ellemann-Jensen været inde på. Vi kan love, at vi vil se positivt på forslaget, men der forestår jo et større udredningsarbejde.

Jeg skal slutte med at advare mod den idé, som venstres ordfører var inde på, nemlig at en ØD-model passende kunne komme ind under dette forslag. Jeg mener, at det vil væ-

re helt urimeligt at blande den diskussion ind i dette her.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er ikke slet så vred over dette lovforslag, som jeg var over de foregående 3. Det er godt, at vi har investeringforeninger, det har i hvert fald hidtil været et positivt indslag i samfundet. Spørgsmålet er, om der var behov for investeringsforeninger, hvis man indrettede samfundet fornuftigt.

Vi har læst dette lovforslag ligesom de tidligere lovforslag, og vi har set, at der er en islæt af dette med, at ministeren gerne vil have store enheder – det er noget med mindst 200 medlemmer og 2 mill. kr. i kapital. Det skal være stort, man kan ikke lide de små enheder. Igen et bevis på, at jeg havde ret tidligere på dagen.

Jeg synes faktisk, at der er behov for at prøve på at komme fremad i dette samfund, og derfor har jeg lyst til at sige til regeringen i forbindelse med dette lovforslag: i stedet for at lappe og lappe og lappe på de nuværende ordninger skulle vi så ikke prøve at få hele området saneret, den måde man sparer op på, den måde man henlægger på, ved at indføre kildeskat på samtlige renteindtægter med en ens procentsats? Jeg tror, at regeringen kunne få et sådant forslag igennem i det nuværende folketing, men man kan ikke få noget, der er et specielt tvangsindgreb over for nogle enkelte grupper, igennem. Jeg tror, at regeringen kunne få et lovforslag igennem, der indfører et enkelt og reelt kildeskattesystem for samtlige renteindtægter. Så har man taget megen konkurrenceforvridning væk vedrørende de forskellige måder, hvorpå man kan selvkonsolidere sig, hvorpå man kan henlægge på den ene eller anden måde.

Det kunne være ret interessant, og jeg har sendt et skriftligt spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter og bedt om at få oplysning om de provenumæssige konsekvenser af et sådant lovforslag. Jeg tror, at det er adskillige milliarder kroner, et tocifret beløb, det kunne gavne underskuddet på finansloven, hvis man gjorde det, så langt man har presset samfundet ud nu. Hvis ikke samfundets økonomi havde været syg, så skulle man ikke gøre det, men når man skal bidrage med et eller andet, der kan rette op på den nuværende situation, så tror jeg, det er nødvendigt